

Sygn. akt IV U 1144/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogusław Łój

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 r. w Zielonej Górze

odwołania P. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10.07.2018 r. znak (...)

10.10.2018 r. znak (...)

o emeryturę pomostową

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy P. B. prawo do emerytury pomostowej od dnia 15.09.2018 r.

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 1144/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.07.2018 r., znak: (...), pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawcy P. B. prawa do emerytury pomostowej wskazując, że wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach, wynoszącego co najmniej 15 lat.

Do pracy w warunkach szczególnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił okres 12 lat 2 miesięcy i 2 dni

Do pracy w warunkach szczególnych Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie uwzględnił okresów od 13.11.1975 r. do 09.06.1978 r. oraz od 18.02.1985 r. do 02.01.1992 r. ponieważ wnioskodawca nie posiadał świadectw pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawca podniósł, że w okresie od 18.02.1985 r. do 02.01.1992 r. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w Ż. na stanowisku kierowca autobusu.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko, że wnioskodawca nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz faktu rozwiązania stosunku pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. B., urodzony (...), zgłosił pozwanemu w dniu 18.06.2018 r. wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej, pozostając w zatrudnieniu.

Pozwany uznał za udowodnione okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze łącznie 25 lat i 3 dni, w tym 12 lat 10 miesięcy i 16 dni po wyłączeniu okresów zwolnień lekarskich i urlopów bezpłatnych stażu pracy w szczególnych warunkach, przypadającego przed dniem 1.01.1999 r. i po dniu 31.12.2008 r.

/okoliczności niesporne, ustalone na podstawie akt organu rentowego/

Stosunek pracy wnioskodawcy ustał z dniem 14.09.2018 r. w trybie porozumienia stron.

dowód: akta organu rentowego, nadto k. 23 akt sądowych

Z okresów nieuznanych przez pozwanego za pracę w szczególnych warunkach, od 18.02.1982 r. do 02.01.1992 r. wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w Ż. na stanowisku kierowcy autobusu, którym dowoził pracowników do pracy.

W okresie tym wnioskodawca, poza okresami urlopów bezpłatnych pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca autobusu.

Umowa o pracę na okres próbny zawarta w dniu 18.02.1985 r. dotyczyła pracy na stanowisku kierowcy autobusu. Umowa ta została przedłużona na czas nieokreślony w dniu 04.03.1985 r. Wnioskodawca posiadał uprawnienia do kierowania wszystkimi rodzajami pojazdów.

Zmiana angażu i powierzenie wykonywania obowiązków mechanika napraw pojazdów samochodowych – kierowcy autobusu z dniem 28.05.1986 r. spowodowana była wyłącznie w celu podwyższenia wynagrodzenia z 40 zł/ godzinę na 43 zł/ godzinę. Co wprost wynika z treści wniosku.

Obowiązki wnioskodawcy nie uległy zmianie, cały czas pracował jako kierowca autobusu, którym dowoził pracowników Przedsiębiorstwa do pracy na budowach realizowanych przez (...) w Ż..

dowód: - akta osobowe wnioskodawcy

- zeznania świadka F. K. – k. 43, 44 akt sądowych

- zeznania świadka Z. R. – k. 44 akt sądowych

Autobus, którym kierował wnioskodawca był marki (...), posiadał 39 miejsc siedzących.

Po ustaniu zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym wnioskodawca w calszym ciągu dowoził pracowników Przedsiębiorstwa do pracy na budowach, jednak już jako kierowca pracujący w (...) Ż..

Obowiązki kierowcy autobusu wnioskodawca świadczył również w dni wolne od pracy. W tych dniach autobus był wykorzystywany do przewozu pracowników na różnego typu wyjazdy: grzybobranie, zawody wędkarskie, wycieczki zakładowe.

dowód: - akta osobowe wnioskodawcy

- zeznania świadka F. K. i Z. R. – k. 43-44 akt

W okresie zatrudnienia w (...) w Ż. wnioskodawca korzystał z urlopu bezpłatnego w okresie od 12.03.1987 r. do 27.12.1988 r. i od 06.05.1989 r. do 31.12.1991 r.

dowód: akta osobowe wnioskodawcy

Stosunek pracy, w którym pozostawał wnioskodawca na dzień złożenia wniosku o emeryturę, został rozwiązany z dniem 30.06.2018 r.

/dowód: świadectwo pracy z dnia 30.06.2018 r., k. 61 akt organu rentowego/

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1924), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1)urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2)ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3)osiągnął wiek wynoszący co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4)ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6)po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Prace w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2018 r., poz. 1270 ze zm.) wymienione są w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (t.j. Dz.U. z 1983 r., Nr 8, poz. 43 ze zm.). Zgodnie z § 2 ust. 1 tego rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl ust. 2, okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Należy w tym miejscu zauważyć, że dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie jest kluczowa nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonych mu prac. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r. (wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 14.09.2007 r., III UK 27/07, OSNP 2008/21-22/325; 19.09.2007 r., III UK 38/07, OSNP 2008/21-22/329; 06.12.2007 r., III UK 66/07, LEX nr 483283; 22.01.2008 r., I UK 210/07, OSNP 2009/5-6/75; 24.03.2009 r., I PK 194/08, LEX nr 528152).

Wskazać też należy, że zgodnie z treścią art. 473 § 1 k.p.c., dowód z zeznań świadków jest dopuszczalny w zasadzie co do wszystkich faktów spornych lub niemożliwych do udowodnienia za pomocą dowodu z dokumentu, a nawet ponad i przeciwko osnowie dokumentu (por. wyrok SN z 08.12.1998 r., II UKN 357/98, OSNP 2000/3/112, LEX nr

38907, uchwała SN z 24.09.1984, III UZP 6/84, LEX nr 14625). Postępowanie sądowe zainicjowane wniesieniem przez ubezpieczonego odwołania od decyzji organu rentowego toczy się bowiem według zasady swobodnej oceny dowodów, wyrażonej w art. 233 § 1 k.p.c. Zgodnie zaś z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału.

W niniejszej sprawie okolicznością sporną było legitymowanie się przez wnioskodawcę stażem pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe pozwoliło jednak ustalić, że odwołujący spełnił wszystkie sporne przesłanki uzyskania prawa do emerytury pomostowej.

W okresie od 18.02.1985 r. do 02.01.1992 r. P. B. był zatrudniony w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w Ż. na stanowisku kierowcy autobusu.

Wnioskodawca w tym okresie wykonywał faktycznie stale i w pełnym wymiarze, pracę kierowcy autobusu, to jest pracę przewidzianą w punkcie 2 Działu VIII wykazu A, stanowiącego załącznik do powołanego wyżej rozporządzenia.

Przeprowadzone dowody, w szczególności zeznania świadków F. K. oraz Z. R. a w szczególności dokumenty zgromadzone w aktach osobowych wnioskodawcy jednoznacznie natomiast wskazują, że taką właśnie pracę wnioskodawca wykonywał.

Jeszcze raz podkreślić należy, że dla oceny, czy w danym przypadku mamy do czynienia z pracą w szczególnych warunkach istotne jest faktyczne wykonywanie danej pracy.

Świadkowie opisali rodzaje wykonywanych czynności i warunki pracy wnioskodawcy w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym w Ż..

Z opisu tego jednoznacznie wynika, że praca wnioskodawcy w spornych okresach to praca ustawicza kierowcy autobusu świadczona stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, oczywiście poza okresami urlopów bezpłatnych.

W konsekwencji przyjąć należało, że wnioskodawca spełnia wymóg stażowy pracy w warunkach szczególnych, przewidziany art. 4 pkt 2 ustawy o emeryturach pomostowych.

Natomiast świadectwem pracy z dnia 14.09.2018 r. wnioskodawca wykazał, że na dzień wydania zaskarżonej decyzji spełnił również warunek z art. 4 pkt 7 ustawy.

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa.

Według utrwalonej linii orzeczniczej, wnioskodawca może spełnić wszystkie warunki do przyznania emerytury pomostowej – tak jak w niniejszej sprawie – w dacie późniejszej niż złożenie wniosku, a przed wydaniem decyzji przez organ rentowy (por. wyrok SA w Łodzi z 27.05.2015 r., III AUa 623/15; wyrok SA w Białymstoku z 30.10.2018 r., III AUa 547/18).

Stwierdzić więc należy, że wnioskodawca wykazał wszystkie przesłanki uzyskania prawa do spornego świadczenia od dnia 15.09.2018 r., a przedmiotowa decyzja w tej sprawie została wydana w dniu 10.10.2018 r.

Z punktu widzenia nabycia prawa do emerytury pomostowej nie ma znaczenia tryb rozwiązania stosunku pracy. Oznacza to, że warunek określony w art. 4 pkt 7 ustawy o e.p. jest spełniony zarówno w przypadku, gdy rozwiązanie stosunku pracy następuje w drodze czynności prawnej dokonanej przez obie strony stosunku pracy (porozumienie stron, upływ czasu lub wykonanie pracy, na czas której została zawarta terminowa umowa o pracę), jak i jednostronnej czynności prawnej pracownika lub pracodawcy (por. Marcin Zielonacki Komentarz do art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych, LEX).

Z tych względów, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzeczono jak w sentencji wyroku.